

Sygn. akt X K 1114/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Julita Hartuna

Protokolant: Magdalena Barska

po rozpoznaniu w dniach 31.05.2017 r., 09.08.2017 r. sprawy:

P. M., s. K. i G. z domu G., ur. (...) w G.

oskarżonego o to że:

1) w okresie od 15 stycznia 2009 roku do 15 lipca 2009 roku pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., nie złożył wymaganego sprawozdania finansowego za 2008 rok do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy KRS,

tj. o czyn z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku;

2) w okresie od 15 stycznia 2010 roku do 15 lipca 2010 roku pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., nie złożył wymaganego sprawozdania finansowego za 2009 rok do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy KRS,

tj. o czyn z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku;

3) w okresie od 15 stycznia 2011 roku do 15 lipca 2011 roku pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., nie złożył wymaganego sprawozdania finansowego za 2010 rok do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy KRS,

tj. o czyn z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku;

4) w okresie od 15 stycznia 2012 roku do 15 lipca 2012 roku pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., nie złożył wymaganego sprawozdania finansowego za 2011 rok do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy KRS,

tj. o czyn z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku;

5) w okresie od 15 stycznia 2013 roku do 15 lipca 2013 roku pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., nie złożył wymaganego sprawozdania finansowego za 2012 rok do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy KRS,

tj. o czyn z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku;

6) w okresie od 15 stycznia 2009 roku do 15 lipca 2009 roku pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., nie złożył wymaganego sprawozdania finansowego za 2008 rok do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy KRS,

tj. o czyn z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku;

7) w okresie od 15 stycznia 2010 roku do 15 lipca 2010 roku pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., nie złożył wymaganego sprawozdania finansowego za 2009 rok do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy KRS,

tj. o czyn z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku;

8) w okresie od 15 stycznia 2011 roku do 15 lipca 2011 roku pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., nie złożył wymaganego sprawozdania finansowego za 2010 rok do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy KRS,

tj. o czyn z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku;

9) w okresie od 15 stycznia 2012 roku do 15 lipca 2012 roku pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., nie złożył wymaganego sprawozdania finansowego za 2011 rok do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy KRS,

tj. o czyn z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku;

10) w okresie od 15 stycznia 2013 roku do 15 lipca 2013 roku pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., nie złożył wymaganego sprawozdania finansowego za 2012 rok do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy KRS,

tj. o czyn z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku;

I. ustalając, że oskarżony **P. M.** dopuścił się zarzuconych mu czynów, kwalifikowanych jako występki z art. 79 pkt. 4 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku i uznając, że stopień społecznej szkodliwości czynów oraz stopień winy oskarżonego nie są znaczne, na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk oraz art. 67 § 1 kk warunkowo umarza wobec niego postępowanie karne na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok;

II. na mocy art. 67 § 3 kk w zw. z art. 43a § 1 kk orzeka od podejrzanego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł (pięćset złotych);

III. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk oraz na podstawie art. 1 i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) zasądza od podejrzanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł (siedemdziesiąt złotych) tytułem wydatków oraz 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt X K 1114/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 grudnia 2006 roku P. M. zawiązał spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) Sp. z o.o. Jej siedzibą był P., a adresem rejestrowym ul. (...), (...)-(...) W.. Spółka została utworzona na czas nieoznaczony. Jednym udziałowcem i prezesem zarządu spółki był P. M.. Kapitał zakładowy wyniósł 50.000 złotych i dzielił się na 50 równych udziałów po 1000 złotych każdy. Firma (...) Sp. z o.o. nigdy nie rozpoczęła faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej.

dowody: protokół oględzin akt rejestrowych wraz z wydrukiem i płytą – k 25 – 38, odpis pełny z rejestru przedsiębiorców – k. 3- 4, 454 - 457, informacja odpowiadająca odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców – k. 5-10, wyjaśnienia oskarżonego k. 393 – 394, 467 - 472

P. M. jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., nie sporządził i nie złożył we właściwym rejestrze sądowym wymaganych rocznych sprawozdań finansowych (bilansu, rachunku zysków i strat, informacji dodatkowych) za rok: 2008, 2009, 2010, 2011, 2012. Z tego powodu Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku Wydział VII Krajowego Rejestru Sądowego postanowieniem z dnia 22 listopada 2012 roku, sygn. akt VII Ns Rej KRS 22865/12/902 wezwał go do złożenia dokumentów w postaci wniosku na formularzu KRS – Z 30, sprawozdania finansowego za lata 2007 -2011, uchwał Zgromadzenia Wspólników o zatwierdzeniu sprawozdań finansowych oraz uchwał o podziale zysku lub przeznaczeniu strat bilansowych za lata 2007 – 2011 r., opinii biegłego rewidenta w terminie 7 dni. Wobec bezskutecznego upływu terminu wydane zostało w dniu 2 kwietnia 2013 r. kolejne postanowienie o nałożeniu na P. S. grzywny w kwocie 1.000 zł. Orzeczenie skierowano do egzekucji. Sprawozdania te zostały złożone dopiero w dniu 15 maja 2014 roku.

dowody: kopie postanowień w sprawie VII Ns Rej KRS (...) k. 155 – 157, 165, odpis z KRS k. 454 – 455, wyjaśnienia oskarżonego k. 393 – 394, 467 - 472

W dniu 20 lutego 2002 roku P. M. zawiązał spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) z o.o z siedzibą w G.. Aktem notarialnym Rep. A nr (...) siedziba spółki została przeniesiona do Przejazdowa, pod adresem rejestrowym ul. (...), (...)-(...) W.. Kapitał zakładowy Spółki wynosił 50.000 złotych i dzielił się na 50 równych udziałów po 1000 złotych. Prezesem zarządu spółki był P. M.. Prokurentem spółki została J. M.. Księgowością firmy zajmowała się księgowa J. G. z biura rachunkowego P..

Dnia 1 grudnia 2006 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki i podjęto uchwałę o zmianie firmy Spółki z (...) Sp. z o.o. na (...) Sp. z o.o. Postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk Północ w Gdańsku sygn. GD.VII NS-REJ. KRS/(...) dokonano wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym .

dowody: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców – k. 140 – 141 v., informacja dodatkowa za rok 2008 – 2013 k. 474, wniosek o zmianę wpisu w KRS z załącznikami k. 166- 174, (...) Sp. z o.o. za 2006 r. k. 175, protokół Zgromadzenia Wspólników k. 176, kopia postanowienia k. 177-178, zaświadczenie o dokonaniu wpisu k. 179, zarządzenie do systemu wpisów k. 180, kopie aktu notarialnego Rep. A nr (...) k. 181-184, lista wspólników k. 185, kopia aktu notarialnego Rep. A nr (...) k. 193 – 194, uchwała nr 5 k. 196, uchwała nr 4 k. 206, kopia aktu notarialnego k. 197-198, tekst jednolity statutu spółki k. 199-202, postanowienie GD.VII NS-REJ. KRS/(...) k. 203 – 205, zeznania świadka J. M. k. 608 – 609, zeznania świadka J. G. k. 471, wyjaśnienia oskarżonego k. 393 – 394, 467 - 472

Spółka (...) Sp. z o.o. w latach 2009-2013 nie prowadziła działalności operacyjnej, popadła w problemy finansowe, związane z kradzieżą ciężarówki z towarem o wartości 40 000 euro. Z uwagi na opóźnienie w płatności czynszu spółce wymówiono najem lokalu, z którego korzystała. Archiwalne dokumenty spółki były przechowywane w nieprawidłowych warunkach, przez co uległy częściowemu zniszczeniu, zaś bieżące dokumenty otrzymywała księgowa. Niemniej jednak, wobec rosnących zaległości w zapłacie wynagrodzenia za usługi Biura (...), księgowa odmówiła dalszej współpracy, w tym sporządzenia sprawozdań finansowych. P. M. nie zgłosił upadłości firmy (...) Sp. z o.o., gdyż nie dysponował środkami na przeprowadzenie postępowania upadłościowego. Ostatecznie P. M. wyjechał do Niemiec do pracy, pozostawiając nieuregulowane sprawy spółki. W szczególności, P. M. jako prezes zarządu spółki (...) Sp. z o.o. nie sporządził i nie złożył w terminie rocznych sprawozdań finansowych za rok: 2008, 2009, 2010, 2011, 2012.

dowody: wiadomości e-mail k. 458-459, faktura k. 460 – 466, zeznania świadka J. M. k. 608 – 609, zeznania świadka J. G. k. 471, dane z (...) k. 55, wyjaśnienia oskarżonego k. 393 – 394, 467 - 472

Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2009 roku Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku zobowiązał dłużnika (...) Sp. z o.o. do wyjawienia majątku. Zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 17.11.2009 r. sygn. GD VII Ns-Rej.KRS/(...) Spółka (...) Sp. z o.o. została wpisana do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych. Wobec P. M. zostały wszczęte postępowania komornicze sygn. KM (...), KM (...) oraz KM (...). Postępowania te zostały umorzono ze względu na stwierdzenie bezskuteczności egzekucji.

dowody: pismo SR Gdańsk – Południe w Gdańsku k. 207, zarządzenie k. 208, postanowienie GD VII Ns-Rej.KRS/(...) k. 209, zaświadczenie o dokonaniu wpisu k. 210, postanowienie GD VII Ns Rej KRS (...) k. 216-217, kopia akt Km (...) k. 242 – 259, kopia akt Km(...) k. 260-278, kopia akt Km (...) k. 279 - 296

W dniu 10 października 2013 r. została nadana sygnatura dla postępowania przymuszającego wobec (...) Sp. z o.o. o złożenie wniosku i dokumentów finansowych za lata 2004, 2006-2011. Postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku Wydział VII Krajowego Rejestru Sądowego postanowieniem z dnia 4 listopada 2013 roku, sygn. akt GD VII Ns Rej KRS (...) postępowanie przymuszające zostało umorzono z uwagi na informację ze zbioru PESEL, że prezes zarządu przedmiotowej spółki nie zamieszkuje pod jedynym znanym adresem, a w sprawie GD VII Ns Rej. KRS (...) zostały wyczerpane wszystkie środki przymusu.

dowody: postanowienie GD VII Ns Rej KRS (...) k. 220-221

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku Wydział VII Krajowego Rejestru Sądowego postanowieniem z dnia 30 stycznia 2014 roku, sygn. akt GD VII Ns Rej KRS (...) wezwał P. M. do złożenia wymaganych dokumentów w terminie 7 dni. P. M. nie wykonał w/w zobowiązania, wobec czego postanowieniem z dnia 26 marca 2014 roku został ukarany karą grzywny w kwocie 2.000 zł. Sprawozdania za lata 2008 - 2013 zostały ostatecznie złożone w dniu 4 czerwca 2014 roku.

dowody: informacja od Naczelnika US w P. k. 367, pismo SR Gdańsk Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy KRS k. 389, postanowienie GD VII Ns Rej KRS (...) k. 155 – 157, postanowienie o ukaraniu grzywną k. 165, sprawozdania finansowe za okres 2008 – 2013 r. k. 499 – 606, odpis z KRS k. 456 – 457, wyjaśnienia oskarżonego k. 393 – 394, 467 - 472

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Na rozprawie głównej oskarżony oświadczył, że nie przyznaje się do zarzucanych mu czynów i złożył obszernie wyjaśnienia. Z uwagi na wymóg związku uzasadnienia, przewidziany w art. 424 § 1 kpk, odstąpiono od ich cytowania, odsyłając do niżej wskazanych kart akt.

vide: wyjaśnienia oskarżonego k. 393 – 394, 467 - 472

P. M. jest żonaty, ma dwoje dzieci. Żona z dziećmi pozostają na jego utrzymaniu. Ma wykształcenie zawodowe, pracuje w firmie handlowo – transportowej w Niemczech jako kierowca, z czego osiąga dochód 1.500 euro miesięcznie. Nie posiada majątku. Nie był uprzednio karany.

vide: protokół wyjaśnień 393, dane osobopoznawcze k. 467, dane o karalności k. 307

Sąd zważył, co następuje:

W świetle całokształtu zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego, a zwłaszcza wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków J. M. i J. G. oraz dokumentów złożonych do akt sprawy, zarówno fakt popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu przestępstw jak i jego wina, nie budzą wątpliwości.

W pierwszej kolejności Sąd za podstawę ustaleń faktycznych uznał dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, ujawnione w trybie art. 394 § 1 i 2 kpk, art. 393 § 1 i 2 kpk, w szczególności w postaci: kopii aktów notarialnych, odpisów pełnych z rejestru przedsiębiorców, postanowień sądu, akt komorniczych, kopii sprawozdań finansowych, a także danych o karalności oraz osobopoznawczych, których wiarygodność i rzetelność nie była kwestionowana przez

strony, a które zostały sporządzone przez upoważnione osoby i podmioty, w zakresie ich kompetencji, w odpowiedniej formie.

Po drugie, Sąd nie miał podstaw, by odmówić wiarygodności zeznaniom świadków J. G. i J. M.. W spontanicznych i logicznych wypowiedziach potwierdziły one wyjaśnienia oskarżonego w zakresie problemów finansowych, jakie dotknęły spółkę (...), zaległości w regulowaniu opłat za prowadzenie księgowości firmy oraz wyjaśniły kwestię tego, czy obie spółki w ogóle w czasie objętym zarzutem prowadziły działalność gospodarczą. Dodatkowo, zeznania J. G. odnośnie do zaległości w zapłacie za usługi księgowe znalazły potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji, tj. fakturach wystawionych na firmę (...) Sp. z o.o. przez biuro rachunkowe oraz w korespondencji mailowej między oskarżonym a świadkiem.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się również na wyjaśnieniach oskarżonego, które nie pozostawały w sprzeczności z innym materiałem dowodowym, uznanym za wiarygodny. Oskarżony obszernie opisał okoliczności związane z założeniem spółek oraz popadnięciem w problemy finansowe, a także przyczyny niezłożenia sprawozdań finansowych w przewidzianym prawem terminie. W ocenie Sądu, nie ma powodu, by nie dać mu wiary.

Od odpowiedzialności karnej za występki określony w art. 79 ust. 4 ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r. podlega ten, kto nie składa sprawozdania finansowego, skonsolidowanego sprawozdania finansowego, sprawozdania z działalności, sprawozdania z działalności grupy kapitałowej, sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej, skonsolidowanego sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej we właściwym rejestrze sądowym. Czyn ten jest zagrożony karą grzywny lub ograniczenia wolności.

W okolicznościach sprawy Sąd doszedł do przekonania, że P. M. jako prezes zarządu Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. i spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. nie wywiązał się z w/w powinności. Nie złożył on we właściwym terminie rocznych sprawozdań finansowych za lata 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, mimo że ciążył na nim taki obowiązek. Oskarżony poprzez swoje zaniechanie wyczerpał znamiona przestępstw określonych w art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości. Nie zwalnia oskarżonego od odpowiedzialności okoliczność, iż oskarżony rzekomo nie wiedział o rejestracji spółki (...), na co P. M. się powoływał. Oskarżony zawiązał tę spółkę, złożył wniosek o jej wpis do KRS, zatem chciał, by powstała; niezrozumiała jest późniejsza nagła utrata zainteresowania oskarżonego bytem spółki i obowiązkami, jakie wiążą się z funkcjami, jakie P. M. w niej pełnił. Oskarżonego nie zwalniają także od złożenia sprawozdań problemy finansowe. P. M., jako osoba powołana na stanowisko prezesa zarządu spółki CENTA oraz spółki (...), pełnił funkcję kierownika jednostki, wobec czego był zobligowany do zapewnienia sporządzenia jej rocznego sprawozdania finansowego nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia bilansowego, przypadającego na dzień kończący rok obrotowy (art. 45 ust. 1 Ustawy o rachunkowości) oraz do złożenia tego dokumentu we właściwym rejestrze sądowym w ciągu 15 dni od dnia jego zatwierdzenia, które powinno nastąpić nie później niż 6 miesięcy od dnia bilansowego (art. 53 ust. 1, art. 69 ust. 1 ustawy o rachunkowości). W przypadku, gdyby kierowane przez oskarżonego spółki nie posiadały środków finansowych na sporządzenie tych dokumentów, oskarżony powinien podjąć kroki zmierzające do ich uzyskania, a jeśli było to trwale niemożliwe – do rozwiązania spółek bądź ogłoszenia ich upadłości. Warto podkreślić, że w roku 2014, po zastosowaniu wobec oskarżonego szeregu środków przymusu, P. M. zdołał jednak wywiązać się z tych obowiązków.

Niemniej jednak, w okolicznościach sprawy Sąd uznał, iż istnieją podstawy do zastosowania wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego. Zgodnie z przepisem art. 66 § 1 kk, Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Na wstępie należy stwierdzić, iż warunki formalne warunkowego umorzenia postępowania zostały spełnione. Przepięstwo zarzucone oskarżonemu jest zagrożone jedynie karą grzywny lub ograniczenia wolności, zaś P. M. jest osobą niekaraną.

W ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynów zarzuconych oskarżonemu również nie jest znaczny. Przy jego ocenie, zgodnie z przepisem art. 115 § 2 kk, Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Sąd uznał, że zachowanie oskarżonego nie wyrządziło realnych szkód. Spółki, którymi kierował oskarżony, w okresie objętym zarzutami nie prowadziły faktycznie działalności gospodarczej, nie ubiegały się o kredyty czy pożyczki, nie współpracowały z kontrahentami, w których interesie byłaby możliwość zapoznania się z kondycją finansową spółek w siedzibie sądu rejestrowego. Działalność spółki (...) sp. z o.o. przyniosła straty, spółka nie uregulowała swoich zobowiązań ani nie ściągnęła przysługujących jej należności, w związku z czym doszło do ich przedawnienia. (...) sp. z o.o. nigdy nie rozpoczęła działalności i w złożonych przez nią ostatecznie sprawozdaniach finansowych widnieje wyłącznie kwota kapitału zakładowego (będąca zresztą kwotą czysto iluzoryczną). Prawdliwość obrotu gospodarczego z udziałem w/w spółek nie została zatem realnie zakłócona przez to, że oskarżony nie składał w terminie sprawozdań finansowych.

Ponadto, dotychczasowe zachowanie P. M., będącego osobą niekaraną, prowadzącą ustabilizowany tryb życia pozwala przypuszczać, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Oskarżony wykazał skruchę i uregulował kwestię złożenia sprawozdań finansowych.

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do bezwarunkowego umorzenia postępowania. W ocenie Sądu, społeczna szkodliwość czynów oskarżonego była wprawdzie niska, ale nie była znikoma, co uzasadniałoby podjęcie takiej decyzji w oparciu o przepis art. 17 § 1 pkt 3 kpk. Istotnym jest, że oskarżony dopuścił się kilku czynów zabronionych, nie składał bowiem wymaganych dokumentów dotyczących nie jednej, ale dwóch spółek, i to przez kilka lat. Oskarżony całkowicie przestał interesować się losem podmiotów, które założył i reprezentował. Skutkiem tego była konieczność wszczęcia postępowań przymuszających przez sąd rejestrowy, a także postępowania karnego, które zaangażowało siły i środki prokuratury i sądu karnego. Dopiero nałożenie na oskarżonego grzywny, ich egzekucja oraz zagrożenie skazaniem skłoniło P. M. do wywiązania się z jego obowiązków. Gdyby postawa oskarżonego była właściwa, opisanych wyżej postępowań można byłoby uniknąć, co oszczędziłoby wiele pracy sędziom, referendarzom, pracownikom sekretariatów, prokuratorom, komornikom czy pocztom, nie wspominając o wygenerowanych przez to kosztach, które ponieśli podatnicy. Warto także zaznaczyć, że z punktu widzenia obrotu gospodarczego istnienie podmiotów, mających osobowość prawną, które nie prowadzą działalności, nie składają sprawozdań finansowych, nie mają majątku, nie jest korzystne; powinny one zostać reaktywowane bądź zlikwidowane. Jak wiadomo z innych toczących się postępowań karnych, tego rodzaju podmioty mogą łatwo zostać wykorzystane w celach przestępczych, jako tzw. słupy przy oszustwach czy też „znikający podatnicy” przy karuzelach vatowskich. W tej sytuacji, w ocenie Sądu, nie można uznać społecznej szkodliwości zaniechań oskarżonego za subminimalną.

Wobec powyższego, na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk oraz art. 67 § 1 kk Sąd warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego na okres próby wynoszący jeden rok. Zdaniem Sądu, minimalny czas próby przewidziany przez ustawę będzie wystarczający w niniejszej sprawie, jako że wydaje się, iż oskarżony zrozumiał naganność swojego postępowania, złożył zaległe sprawozdania finansowe i wywiązuje się ze swoich obowiązków na bieżąco.

Umarzając warunkowo postępowanie, Sąd może orzec o srodku karnym. Dlatego też w punkcie II wyroku na mocy art. 67 § 3 kk w zw. z art. 43a § 1 kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych. Kwota ta nie jest wysoka, oskarżony ma

możliwość jej uiszczenia bez uszczerbku dla swojego utrzymania, ale jednocześnie stanowi pewną dolegliwość o znaczeniu wychowawczym.

Ponadto, Sąd na mocy art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 629 kpk, art. 1, art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 70 zł tytułem wydatków, obejmujących w szczególności koszty korespondencji i uzyskania danych o karalności oraz 60 zł tytułem opłaty, jako że nie znalazł okoliczności uzasadniających zwolnienie oskarżonego, będącego osobą czynną zawodowo, osiągającą określone dochody, od poniesienia tych kosztów.